

WILNO — OSTRA BRAMA

MARK

Rok II. Nr. 17. 28. 8. 1911



WIENO — OSTRA BRAMA



Ks. Dr. Franciszek Cegiełka

TRAGEDIA EUROPY.

= + = + = + = + =

Jeszcze przed przyjęciem chrześcijaństwo napierał na świat zachodni totalistyczny, w dziwną fałszywą mistykę obleczonej, duch Wschodu. Starożytna historia przekazała nam, jakie różnice duchowe dzieliły Wschód od Zachodu. Na Wschodzie - absolutyzm, zmuszający człowieka do czołgania się przed władzami. Na Zachodzie - większe umiłowanie i zrozumienie wolności.

Już kolebka cywilizacji zachodniej mała Helladę i Rzym musiały wstrzymać w ciężkich i bohaterskich, napór swego rodzaju barbarzyńców ze Wschodu.

Był czas, w którym ówczesny niewielki Zachód, uprzedzał natarcia ze Wschodu, wychodząc mu naprzeciw ze swym mieczem. I tak Aleksander Wielki już w IV. wieku przed Chrystusem wiedziony nie tylko naturą zdobywcy, ale pewnym obronnym instynktem Zachodu, wyszedł ze swoją armią naprzeciwko ówczesnemu absolutystycznemu Wschodowi, ujarzmiając go tak jak nikt inny przedtem, o mały kto po nim.

Imperium rzymskie szło w ślady Aleksandra Wielkiego. W marszu jednak swoim na Wschód, zaraziło się totalizmem Wschodu. I, ociekając wpływami Wschodu, zmierzyło się ono z rodzącym się chrześcijaństwem zadając mu krwawe rany przez długie stulecia.

Wszystko zdawało się przemawiać za tym, że po "Edykcji mediolańskiej" nastąpi odwrót kultury Wschodu z terenów zachodnich. Aliści ukazuje się nowe niebezpieczeństwo Wschodu - w tworzącej się potęgze arabsko - mahometańskiej

Destrukcyjne siły Wschodu idące już na podbój świata w imię wielkiego proroka M a h o m e t a , niszczą kwitnące kiedyś gminy chrześcijańskie. Z tą mahometańską mocą walczy Europa przez kilka stuleci.

Hiszpania na jednym krańcu, a Polska na drugim przedpolu bronia przez wieki wstępu wschodniemu duchowi do serca Europy.

W ciągłych i bohaterskich utarczkach staje się Polska przez całe stulecia bohaterskim przedmurzem dla chrześcijańskiej cywilizacji.

Leż Europa zdaje sobie dopiero wtedy w pełni sprawę z grożącego jej niebezpieczeństwa ze Wschodu, gdy armie Mahometa II-go zajmują w roku 1453 Konstantynopol. Jego zajęcie opóźniły europejskie krucjaty o trzy stulecia. Dopiero rozgromienie floty tureckiej pod Lepanto i zwycięstwo Jana Sobieskiego pod Wiedniem ograniczyły wielką katastrofę, grożącą ciągle Europie ze Wschodu. Ale nie odwróciły jej całkowicie. Duch Wschodu przepoił bowiem i przerobił strukturę państwowo - społeczną w Rosji. Zachód nie zdawał sobie sprawy, że stamtąd nadejdzie kiedyś jedno z największych niebezpieczeństw dla jego dorobku cywilizacyjnego.

Chrześcijaństwo wniosło społeczeństwom Zachodu nieśmiertelne wartości harmonii życia ludzkiego, której Wschód nie posiadał, folgując dualizmowi i fałszywej mystyce. Wschód przyjmował dwa nie dające się scharmonizować, światy w człowieku. Zachód otrzymał w chrześcijaństwie wskazania, jak te dwa światy w człowieku opanować i poprzez łaskę doprowadzić do wspólniejszej harmonii.

Dla chrześcijańskiego Zachodu wzorem i przykładem tego harmonijnego kształtowania duszy i życia społeczeństwa stało się *V e r b u m I n c a r n a t u m*, Słowo Wcielone. Według chrześcijaństwa - człowiek i narody miały obowiązek natchnąć i przepoić nawet materię duchem Bożym. Na Wschodzie szły dwie tendencje człowieka obok siebie bez organicznego pojednania. Zrodził się więc na Wschodzie niezdrowy mistycyzm, nihilizm, człowiek ze zniszczonym obrazem i podobieństwem Boga w sobie.

Tragedią Europy jest to, że nie umiała przekazać Wschodowi swojej chrześcijańskiej kultury i cywilizacji. Stało się jeszcze gorzej, bo Europa zaraziła się duchem Wschodu.

+ +

Spoglądając w oczy dzisiejszemu światu, zauważymy w nim wielką trwogę. Trwogę z tego powodu, że formują się dwa wielkie bloki: Wschodni i Zachodni... Blok jednak Zachodni powinien zadrzeć na myśl, że w jego granicach gospodrzy sobie duch Wschodu...

Na dnie dzisiejszego kryzysu ludzkości spoczywa nie tylko nieporozumienie polityczne między Wschodem i Zachodem ale, przede wszystkim i na pierwszym miejscu, nieporozumienie i konflikt dwóch kultur, dwóch cywilizacji, dwóch poglądów na świat i człowieka.

Konflikt ten staje się tragedią dla chrześcijańskich krajów Europy, bo chrześcijańskie kraje wychodzą dziś naprzeciwko Wschodowi z wyjątkową duszą i z zatartym czołem. Zaraza Wschodu dotknęła samych głębin duszy człowieka na Zachodzie. Ateizm i materializm zbrał w pewnej mierze, lecz fałszywie, człowieka Wschodu z człowiekiem Zachodu. Z wielkiego i wspaniałego depozytu chrześcijańskiej cywilizacji zostały i na Zachodzie tylko okruchy. Człowiek z Zachodu jest również człowiekiem zdewaluowanym, wyprutym z Boskich wartości. Chrześcijanin i na Zachodzie wiezie życie swoje w duszącej atmosferze ateizmu, materializmu i kompromisowości...

Obraz zdewaluowanego człowieka jest podobny na Wschodzie i Zachodzie. Jest to człowiek, odbożony w swoim życiu ogólnym i w życiu zawodowym. Człowiek, nie liczący się z prawem i z Przykazaniami Bożymi w swoim prywatnym życiu. Ten publiczny i prywatny ateizm sprawia, że myślący i wierzący człowiek spotyka się w dzisiejszym świecie z pewną pustką kosmiczną i antropologicznym ziębem. Odbożenie człowieka pociągnęło za sobą jego odczłowieczenie. To odczłowieczenie uwydatnia się przez pozbawienie człowieka jego uduchowienia i jego godności i wartości Bosko - ludzkich. Jest to wyraźne w systemach totalnych, gdzie człowiek stał się niewolnikiem zmechanizowanego i zracjonalizowanego życia.

+ +

Człowiek i narody Zachodu nie wyjdą z dna kryzysu, jeżeli nie otrząsną się z zabijających ich elementów pogańskiej cywilizacji Wschodu. Człowiek dzisiejszy, chcąc się podnieść na nowe poziomy, musi w sobie zwyciężyć człowieka witalnego, człowieka ekonomicznego i człowieka hedonistę, który kurczy swoje pragnienia i cele do dziedziny spożywczo - zarobkowo - erotycznej.

+ +

Odwieczny *K y r i o s*, zapowiadający w Apokalipsie, że wszystko nowym uczyni, nie może zostawić długo umęczonego człowieka i narody w bezradności i w beznadziejności. Czy to jednak stanie się bez katastrofy dla Europy, która nie poznała chwili nawiedzenia Pańskiego?

Po pierwszej wojnie światowej groził znowu Zachodowi zalew ze Wschodu. Odwraca go pod Warszawą, wstająca do nowego życia, wierna Chrystusowi, Polska.

W "Cudzie nad Wisłą" spełnia Polska swą wielką misję przedmurza chrześcijaństwa. Europa nie poznała i tym razem czasu Nawiedzenia Pańskiego. Za tysiącletnią dla niej służbę - po drugiej wojnie światowej - wyrzeka się Polski, pozwalając na "żelazną kurtynę" na jej zachodnich granicach. A teraz czeka na swoją kolej...

Na dotychczasowych pobojuwiskach wojennych i na nadchodzących ruinach Kontynentu nie wolno człowiekowi dzisiejszemu i jutrzejszemu wyzbywać się jednego: cnoty na ziemi. Ten bowiem, jak mówi Jeremiasz/31,10/ "który rozproszył Izraela, zgromadzi go i będzie go strzegł, jako pasterz trzody swojej".

Europa, otrząsnawszy się z materialistyczno - pseudonistycznego ducha Wschodu, może jeszcze żyć, ale jeśli prześpi chwilę Pańskiego nawiedzenia, wykopie sobie grób.

/"Polska Wierna"/

o o o O o o o

S Ł O W O B O Ż E

= + = + = + = + = +

Ewangelia na 18. niedzielę po Zielonych Świątkach /Mat. 9/

Onego czasu: Wstąpiwszy Jezus w łódkę, przewiózł się i przyszedł do miasta swego. A oto przynieśli mu powietrzem ruszonego, leżącego na łożu. A widząc Jezus wiarę ich, rzekł powietrzem ruszonemu: U f a j s y n u , o d p u s z - c z a j a c i s i e g r z e c h y t w o j e . A oto niektórzy z doktorów mówili sami w sobie: Ten bluźni. A widząc Jezus myśli ich, rzekł: Czemu myślicie złe w sercach waszych? Cóż jest łatwiej rzec: Odpuszczają ci się grzechy twoje; czyli rzec: Wstań, a chodź? A iżbyście wiedzieli, że Syn człowieczy ma moc na ziemi odpuszczać grzechy, tedy rzekł powietrzem ruszonemu: Wstań, weźmij łożo twe, a idź do domu twego. I wstał i poszedł do domu swego. A ujrząwszy rzesze, ulekły się i pochwalily Boga, który dał taką moc ludziom.

o o o O o o o

Ufność w Jezusa i Jego miłosierdzie.

... Niech się nie trwoży serce twoje, ani lęka. - Wierz we mnie i miej ufność w miłosierdziu moim.

Kiedy myślisz, żeś daleko odemnie, właśnie wtedy jestem blisko Ciebie.

Kiedy mniemasz, że wszystko stracone, wtedy często otwiera ci się większe pole do zasługi i korzyści.

Nie wszystko już jest stracone, kiedy sprawa inny obrót weźmie. - Nie powinieś sądzić podług obecnego uczucia, ani poddawać się przychodzącemu skądkolwiek chwilowemu zwątpieniu, jakoby wszelkie nadzieje ratunku były stracone. - /Tomasz o Kempis: O naśladowaniu Chrystusa, Ks. III. Rozdz. XXX./

Wiadomości ze świata katolickiego.

= + = + = + = + = + = + = + = + =

Pius XII. o granicach interwencji państwa. - W związku z Tygodniem Społecznym w Paryżu Ojciec św. przypomina, że już w zeszłym roku ostrzegał przed zbyt daleko posuniętą nacjonalizacją i niebezpieczeństwami jakie z niej mogą wynikać. Wówczas koła socjalistyczne uznały ten głos papieża za mieszanie się w sprawy polityczne. - Pius XII. wyjaśnia więc, że wypowiedź się on za możliwie silnym rozwojem organizacji stanowo - zawodowych, spółdzielczych oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Gdy się ze społeczeństwa i z państwa chce zrobić poprostu tylko zjednoczenie robotnicze - to jest to brakiem zrozumienia istoty społeczeństwa i państwa. Przeciwnieństw i sprzeczności interesów między pracodawcami i pracownikami nie należy nadmiernie wyolbrzymiać a państwo nie powinno się stawiać tylko olbrzymim nagromadzeniem ludzi, pobierających płace i zarobki. - Papież wskazuje ponadto, że przy porządkowaniu produkcji nie można rezygnować z interwencji państwa, ale jedynym jej celem winno być uskutkownienie jednostki, rodziny i społeczności zawodowej.

Poświęcenie pierwszego w kościele polskim wizerunku Matki Boskiej Ostrobramskiej w Paryżu odbyło się w trzecią rocznicę wybuchu powstania warszawskiego. - Na obrazie widnieje szereg nazwisk poległych żołnierzy Armii Krajowej, jako symbolicznych przedstawicieli wszystkich poległych za wolność Ojczyzny, opiece Matki Boskiej przez ofiarodawców w modlitwach poleconych.

Komunistyczny minister rządu węgierskiego E. Rakosi zaproponował biskupowi diecezji Veszprem, by pod swą zwierzchnością utworzył niezależny od Rzymu kościół narodowy węgierski. Biskup oczywiście odmówił, a minister zaczął politykę prześladowania biskupa. - Komunistyczni ministrowie rządu węgierskiego próbowali już kilkakrotnie oderwać Kościół na Węgrzech od Watykanu.

Kardynał Józef Mindszenty, Prymas Węgier w odpowiedzi na pogróżki komunistyczne ogłosił uroczyste "Rok Matki Bożej", Opiekunki Węgier. Kardynał przemawiał do 100 - tysięcznej rzeszy wiernych, którzy zjawili się przed jego siedzibą, manifestując swoje przywiązanie do wiary swych ojców. - W roku tym organizacje maryjne szerzyć będą ze zwiększoną gorliwością kult Matki Bożej, a duchowieństwo przeprowadzi szereg kursów poświęconych czci Marii.

Walka z Kościołem w Jugosławii. Koła watykańskie przewidują zerwanie stosunków Jugosławii z Watykanem - rząd Tita dąży bowiem do zatarcia ostatnich, dotychczas jeszcze istniejących śladów dawnych węzłów. - "Nie ulega żadnej kwestii, że Tito zdecydowany jest zniszczyć zupełnie Kościół, a to dlatego iż zdaje sobie sprawę z jego siły i wpływów moralnych" - powiedział w Izbie Gmin brytyjski działacz lord Holden, przewodniczący t. zw. grupy chrześcijańskiej socjalistów, po odbyciu 2-tygodniowej podróży po Jugosławii. - Dla zrealizowania tego celu Tito podjął trzy ataki: na duchowieństwo, na rodzinę i na młodzież, którą stara się odciągnąć od rodziny i włączyć do organizacji państwowych, kierowanych przez komunistów. - Znany przywódca chłopów chorwackich dr. Maczek, po przyjeździe do Ameryki, oświadczył prasie, że Jugosławia jest po Rosji najbardziej skomunizowanym krajem na świecie, a prześladowanie przeciwników komunistycznych, organizowane przez tajną policję, osławioną OZNA, przewyższa swą bezwzględnością najgorsze wyczyny Gestapo. - Ludność doprowadzona do ostateczności terorem chwytła za broń. Prasa angielska donosi, że szczególnie na granicy greckiej w pld. Serbii między partyzantami a wojskami Tita toczą się walki. Walczące siły podziemne stanowią organizacja katolicka t. zw. Krzyżowcy, ponadto partyzanci z dawnych oddziałów gen. Michajłowicza oraz t. zw. Macedońska Rewolucyjna Organizacja, którą dowodzi pułk. Stożanowicz.

W Czechosłowacji szef sztabu generalnego Gen. Boeck odznaczył 50 kapłanów Krzyżami wojennymi za pracę w ruchu oporu przeciw hitleryznowi.

Wzrost życia religijnego w Czechosłowacji daje się zaobserwować po wojnie szczególnie na Morawach i w Słowacji, co według "Osservatore Romano" jest objawem tym bardziej znaczącym, że warunki polityczne temu bynajmniej nie sprzyjają. Rząd czechosłowacki z przewagą komunistów jest niechętnie usposobiony do religii, co zwłaszcza ostatnio znajduje swój wyraz w dążeniu rządu do wprowadzenia monopola państwowego w szkolnictwie i zamknięcia wszystkich szkół katolickich.

Kult krzyża jako symbolu chrześcijaństwa i protestu wobec ataków bezbożnictwa jest jednym z manifestacyjnych przejawów religijności robotników słowackich. W trzech fabrykach słowackich robotnicy zorganizowali dobrowolną skłódkę na zakup krzyży oraz na subwencje dla prosy katolickiej. Krzyże zostały umieszczone w stołowniach i salach obrad robotników, ponadto w Przeszowie w urzędzie pocztowym i we wszystkich salach elektrowni miejskiej. Również żołnierze słowaccy w koszarach Bratysławy zawiesili manifestacyjnie, we wszystkich salach koszarowych, usunięte przez bolszewików krzyże. Uroczystość poprzedzona została nabożeństwem. Mimo wyrażonego niezadowolnienia ze strony sowieckich doradców wojskowych, władze słowackie patrzyły przez palce na ten objaw żywej wiary. /I.C./

Przeciw deportacjom ludności węgierskiej z Czechosłowacji zwrócił się z wzywaniem do opinii święte Kardynał Mindszenty. "Mniejszość węgierska, oświadczył on, nieszko tam od 1000 lat i jest teraz zmuszona opuszczać swe domy i ziemię w strasznych warunkach nędzy i cierpienia. - Deportacja bez różnicy wieku i płci jest rzeczą nieludzką i powinna być bezwzględnie wstrzymana. Dotychczas usunięto przymusowo z Czechosłowacji około 700 tysięcy Węgrów, przyczyną całego dorobek jest przeważnie konfiskowany na rzecz państwa czechosł.

Wielkie uroczystości związane z 950-letnią rocznicą śmierci św. Wojciecha, patrona Czechów, Słowaków i Polaków obchodzone były w Czechach i na Morawach i zakończyły się olbrzymią procesją, podczas której niesione były relikwie: czaszka Świętego. - W uroczystościach udział wzięły delegacje zagraniczne.

Przemówienie Generała Marshalla. Na konferencji Panamerykańskiej amerykański sekretarz stanu oświadczył m.i.: "Państwo istnieje dla człowieka, a nie człowiek dla państwa. Każda jednostka ma pewne przyrodzone prawa, których nie może usunąć żadne prawo czy też sekret. Uznajemy zasadę, że państwa i narody muszą się rządzić i kierować tymi samymi moralnymi normami, które obowiązują poszczególnych ludzi. Musimy zniszczyć każdą formę opresji podstawowych praw jednostki z taką samą determinacją, jakby chodziło o podstawowe prawa państwa. - Organ Watykański "Osservatore Romano" stwierdza, że jest to jedno z najdonioślejszych przemówień gen. Marshalla.

Delegacja amerykańskich duchownych baptystów została przyjęta na specjalnej audyencji przez Ojca św. Oświadczyli oni Papieżowi, że całkowicie popierają politykę zagraniczną Prezydenta Trumana, który z wyznania jest baptystą, a zwłaszcza z uznaniem przyjmują ostatnią wymianę listów między papieżem a prezydentem. - Równocześnie przeprosili oni Papieża za atak, jaki podjęła pewna grupa baptystów. Grupa ta oskarża również prez. Trumana o dążenia klerykalne.

420 Polaków z obozów wysiedleńczych z Rzeszy zawiózł statek "Ernie Pyle" do St. Zjednoczonych. Z tej liczby 150 sprowadziły organizacje katolickie. - Jak podaje prasa nowojorska, wielkie wrażenie zrobiła osoba ks. Wł. Młynika, który przechodził w niemieckich obozach tortury mrożenia i poddawany był pseudo-lekarskim doświadczeniom i mimo to szczęśliwie uszedł z życiem i przybył do Ameryki. - W transporcie znajdowało się 25 dzieci polskich.

Jeszcze jedna Warezawa w gruzach. Orkan nad stanami amerykańskimi Dakota i Minnesota poczynił ogromne zniszczenia. M.i. prawie zupełnej zagładzie uległo miasteczko Warszawa, w którym ocalał tylko kościół i ratusz.

Wiadomości z Kraju.

= + = + = + = + = + =

Zjazd Biskupów Polskich odbywa się obecnie na Jasnej Górze w Częstochowie pod przewodnictwem J. Em. Ks. Kardynała Hlonda, Prymasa Polski. - Konferencja biskupów poświęcona jest sprawom religijnym, społecznym i kulturalnym oraz omówieniu obecnego położenia Kraju. Na zjazd przybył także Ks. Kardynał Sapieha, który powrócił już do zdrowia i znnieskubną energią wykonuje swe obowiązki.

Nabożeństwo za wszystkich dobrodziejów w Stanach Zjednoczonych odbyło się na Jasnej Górze w dniu 8 września br. - W tej modlitewnej manifestacji, pisze Kard. Hlond, - biskupi polscy pragną złączyć naród polski i wyrazić wobec Najwyższego Dawcy wszystkich dóbr swą wdzięczność dla tych obywateli St. Zjednoczonych, którzy dla straszliwej sytuacji polskiej mają tak trafne zrozumienie i tyle chrześcijańskiego zrozumienia".

Pół miliona pielgrzymów z całej Polski przybyło w dniu 15 sierpnia br. do Częstochowy, by złożyć hołd Królowej Korony Polskiej. Wśród pielgrzymów znajdowali się również goście zagraniczni, jak członkowie ambasady amerykańskiej i grupa francuskich studentów z Paryża.

Grupa Francuzów b. więźniów Oświęcimia przybędzie pod koniec bm. do Polski. Zwiędzą oni Oświęcim i muzeum martyrologji, a następnie zatrzymają się w Krakowie, zwiedzą Wieliczkę, Katowice i Dolny Śląsk.

W Bergen Belsen stanie kościół katolicki. Na obszarze najokrutniejszego z niemieckich obozów koncentracyjnych rozpoczęto prace do budowy kościoła katolickiego. Odbyło się już uroczyste wnurowanie kamienia węgielnego.

W Gdańsku odbył się uroczysty obchód 8 rocznicy bohaterkiej obrony poczty polskiej, zniszczonej zniemcką przez Niemców rankiem 1 września 1939 r. Z 60 walczących wówczas obrońców żyje dziś tylko trzech.

Z tytułu odszkodowań wojennych od Niemiec Polska otrzymała ostatnio 50 wagonów maszyn do piśnienia, 4 wagony łóżek szpitalnych, 20 wagonów chemikalii oraz przyrządy elektrotechniczne i 250 motocykli. Tyle mniej więcej - co Niemcy rabowali przez dwa dni. /P.Pr./

69.000 Zwłok o nieustalonych nazwiskach wydobyto dotychczas w Warszawie. Ilość zwłok rozpoznanych jest znacznie większa.

Drożyzna w Kraju. W ciągu lata utrzymanie w kraju ogromnie podrożało. Życie jest prawie 3 krotnie droższe.

W Lublinie, jak stwierdza sprawozdanie tantejszej Poradni Przeciwgruźliczej na 15.000 mieszkańców, zbadanych przez poradnię, 70o/o posiada gruźlicę czynną.

Głos o żydach i głos żydowski. Poseł Żuławski, przemawiając niedawno w sejmie warszawskim, oświadczył: "Wysokie stanowiska rządowe obsadzone są przez Żydów i fakt ten powoduje wzrost antysemityzmu. Antysemityzm jest jedynie reakcją na zachowanie się Żydów wobec Polaków." - Palestyński "Hamashkif" /4.8./ dodaje: "Z ubolewaniem musimy przyznać, że w pewnym stopniu miał rację socjalista - antysemita. Niestety wielu spośród fizjologicznych Żydów zdołało zając czołowe stanowiska w aparacie państwowym w Polsce, w Rumunji, na Węgrzech, w Bułgarii i Jugosławii. Nie wskutek własnych sił udało im się wspiąć w górę lecz przy pomocy potężnego imperium wschodniego. Zdaniem naszym Mincowie, Beniamowic, Harkasi, Paukery i inni są czynnikiem rozsiewającym antysemityzm w pewnej mierze bardziej niebezpieczny, niż był dr. Goebelsa antysemityzm".



Gustav Armfelt

Wspomnienia z Ostrej Bramy z 1905/06 r.

+ = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = + = +

W szwedzkiej literaturze katolickiej znajduje się ciekawa i pięknie napisana broszura Gustava Armfelta p.t.: "Min väg till Kyrkan". Jest ona obrazem przeżyć wewnętrznych, walki i głębokich dociekań religijnych autora na drodze jego nawrócenia z protestantyzmu na katolicyzm. Polecając rozprawę tę uwadze czytelników "Znaku" - wyjmujemy z niej za przyzwoleniem autora fragment, zawierający wspomnienia z Ostrej Bramy. - Redakcja.

Po pewnym czasie mego urzędowania w Cardiff, zostałem mianowany w 1902 r. sekretarzem szwedzko - norweskigo konsulatu w Rydze. Cieszyłem się z możliwości zobaczenia krajów i narodów, których dotąd nie znałem. Już w pierwszy wieczór, w pociągu nocnym z Wierzbokowa, pierwszej stacji w /ówczesnej rosyjskiej/ Polsce, mogłem przypatrzeć się wzorowej mapie różnych narodów, jakie podlegały berku cara. Kilku oficerów, którzy jechali w tym samym wagonie i władali językami francuskim, niemieckim i angielskim, udzieliło mi z dużą uprzejmością wyjaśnień odnośnie wielu języków, jakie się słyszało w pociągu i na stacjach kolejowych, jak również co do różnych innych rzeczy.

Ponieważ spać nie mogłem, wyszedłem w czasie tej pięknej nocy nazewnątrz, na platformę wagonu. Nagłe zauważyłem, że wszyscy zdejmują nakrycie głowy. Co to znaczy? zapytałem. - Ostrobrama w Wilnie, wyjaśnił jeden z oficerów. Kiedy usłyszałem nazwę tej sławnej z pielgrzynek miejscowości, zdjąłem również z pośpiechem kapelusz i równocześnie przyrzekłem sobie możliwie najwcześniej tam pojechać.

Z uwagi na to, że czas miałem bardzo zajęty, postanowiłem na początek zadowolnić się poznaniem katolickiego życia religijnego, jakie istniało w pobliżu mnie, mianowicie w rzymsko-katolickich kościołach w Rydze. Było ich tam trzy a ponieważ katolicy składali się z Polaków, Litwinów, Niemców i Łotyszów - głoszone kazania na zmianę w tych językach. Kościoły licznie odwiedzane w dni powszednie, były przepiękne w niedziele i święta. Był to zaiste wrzaszający widok, kiedy bogaci i ubodzy kłękali obok siebie na kamiennej posadzce, gdyż miejsce w ławkach nie wystarczało. W kościołach w Rydze podobnie jak w Polsce zdarzało się dość często, że księża musieli wzywać wiernych, aby nie uczestniczyli w więcej jak jednej mszy św., ponieważ nie było miejsca, kiedy przychodzili następni.

Kiedy zamierzało się pójść do spowiedzi, trzeba było, szczególnie w okresie Wielkiejnocy, być przygotowanym na to, że będzie się czekało w kolejce kilka godzin; było to, jak mi pewnego razu jeden stary ksiądz powiedział, "devotion avec mortification" - pobożność połączona z umartwieniem. Pamiętam szczególnie, jak pewnego niedzielnego popołudnia około godziny 4 - ej, w kościele Matki Boskiej Bolesnej zrobiło się poruszenie: było to gromada robotników i ich żon, którzy czekając cierpliwie cały dzień naczczo, ponieważ kolejka do konfesyjonałów była większa niż zazwyczaj, - przyjdowali wtedy komunię św. Patrzyło się ze wzruszeniem na tego rodzaju ofiarną pobożność, podobnie jak w wysokim stopniu było pociągającym obserwować uprzejmość oraz życzliwość, jaką robotnicy i robotnice okazywali tego dnia w ścisłym panującym wokół konfesyjonałów: skoro zauważyli, że komus się spieszy, dawali mu do zrozumienia, że może stanąć przed nimi.

Księża w Rydze, którzy byli zajęci zarówno działalnością duszpasterską jak i nauczycielską w szkołach, musieli intensywnie pracować, w szczególności w

okresie W. Postu, kiedy liczba penitentów była bardzo duża. Tam, podobnie jak w innych miejscach, miałem zawsze szczęście zaliczyć księży do moich najlepszych przyjaciół. Szczególnie mile i z wdzięcznością wspominam mego spowiednika w Rydze, Ks. Zygmunta Łozińskiego, jednego z najszlachetniejszych i najbardziej sympatycznych osobistości, jakie w ogóle poznałem. W 1919 r. został on biskupem diecezji mińskiej, w 1923 r. biskupem diecezji pińskiej, zmarł w 1932 r. Zanim przybył do Rygi, był profesorem teologii przy rzymsko - katol. akademii w Petersburgu, lecz został przez władze rosyjskie, które obawiały się i nie pochwalały śmiałej działalności pobożnego i gorliwego kapłana dla wiary katolickiej, - pozbawiony swej profesury i osadzony w więzieniu.

W państwie cara działo się tak zresztą często, podobnie jak w Prusach, w czasach t. zw. Kulturkampf /1871 - 1887/, kiedy to Bismarck nakazał rozwiązać Zakony, zamknąć klasztory, pozbawić urzędu księży i biskupów oraz uwięzić arcybiskupów Melchera z Kolonii i Ledóchowskiego z Poznania, co więcej zakazał nawet księżom udzielania sakramentów św. umierającym. Ale w Niemczech istniał parlament, i dlatego mogli energiczni niemieccy katolicy przez swoją wspaniałą organizację mieć w Reichstagu pewną liczbę posłów. Centrum katolickiemu pod przewodnictwem wielkiego męża stanu Windhorsta, udało się postawić granice polityce gwałtu Żelaznego Kanclerza. W Rosji natomiast nie było żadnego przedstawicielstwa z podobną niemieckiemu Centrum działalnością obronną, i dlatego wystąpiły tam prześladowania Kościoła Katolickiego w jeszcze brutalniejszych formach. Szczególnie w katolickich biskupstwach z przewagą ludności polskiej, celem prześladowań ze strony biurokracji rosyjskiej było uciskanie religii katolickiej, ażeby w ten sposób zrusyfikować lud i popierać rosyjski, schizmatyczny kościół państwowy /por. J. Arnfelt och W. de Pomian: "Polen nu och i forna dagar"/.

Biskupstwo wileńskie było tym, które więcej aniżeli jakiegokolwiek inne wystawione było na wspomniany ucisk biurokratyczny. Ztąd, kiedy przyjeżdżałem do Ostrejbrany, doznawałem mniej więcej takiego uczucia, jakie odczuwa się kiedy się staje przed grobami męczenników: tu ludzie wszystko złożyli w ofierze dla swej wiary. Zwiedziłem także inne miejsca pielgrzymek, np. Beuron /w pld. Niemczech/, tak wspaniale zebrazowane w książce Johanna Jörgensena pod tym samym tytułem. Ale - najdroższą jest mi Ostrobrama, gdzie w czasie mego pobytu w Rydze byłem dwa razy, w 1905 i 1906 r. i zawsze życzyłem sobie: Do widzenia!

Rozrzewniającym już był sam widok czci i uszanowania, z jakim wszyscy podchodzili do świętego miejsca. Przed obrazem łagodnej Madonny, tam w górze, w małej kaplicy ponad bramą miasta Wilno, wszyscy z szacunkiem obnażali głowy - wszyscy, nie jedynie katolicy, ale również schizmatycy i protestanci, ba, nawet żydzi i mehetanie.

Kaplica ostrobramska bywała przepełniona. Poniżej na ulicy klęczały w czasie mszy świętej grupy nabożnych, a rozdzielanie komunii św. trwało tak długo, że wróciłem stamtąd dopiero około godz. 2. Wieczorem odbywało się nabożeństwo z obrazem Matki Bożej. Zaczyna się litania Marińska i z tysięcy ust rozbrzmiewa: "Panie zmiłuj się nad nami! Chryste zmiłuj się nad nami!"

Kiedy kończy się modlitwa, rozprasza się tłum ludzki. Ja natomiast pozostaję jeszcze chwilę, i z miasta z nad brzegów Wilji i Wilejki spieszy myśl moja na północ do rodzinnych stron: z czasów katolickich przodków stają przed oczyma obrazy tłumów, które i u nas pielgrzymowały niegdyś do miejsc uświęconych św. Eriki, św. Birgitty, św. Kanuta i św. Olafa. Ale przed oczyma duszy jaśnieją nie tylko wspomnienia średniowiecza, lecz także, znane katolickie kościoły, wzniesione w skandynawskich krajach, w czasach późniejszych. Wprawdzie nie są one tak potężne i wyniosłe jak dawne katedry, w których niegdyś Bystein, bis-

---  
kup Tomas, Jakób Ulfsson Örnfot, Nils Hermansson i Hans Brask, Absalon i An-  
drzej Sunesson Hvide dzierżyli pastorał. Ale we wszystkich kościołach ka-  
tolickich, obojętnie czy są małe czy duże, obecny jest Chrystus w Najśw. Sa-  
kramencie Ołtarza: Jego stała obecność daje nam przedsmak nieba z jego za-  
chwyceniem i pokojem. I kto w czasie piel rzyński życia miał to szczęście  
dojść do jedyne go, prawdziwego Kościoła Chrystusowego, dziękuje Bogu z ca-  
łego serca za Jego łaskę, ponieważ nie ma, jak mówi św. Augustyn, "żadnego w  
większego bogactwa, ani żadnego większego skarbu nad katolicką wiarę".

o o o O o o o

Zofia Bogdanowiczowa

Dwie Ojczyzny.

= + = + = + = +

To nieprawda, że za granicą zapora,  
W zaludnionym Kałnakami Wilnie,  
W Swej kaplicy niby w celi zamknięta,  
Uwięziona, z wot odarta i koron -  
Płóciesz bezsilnie...  
Bo ja wiem, że nad nędzą i klęską  
Rozgarnęłaś ramieniem chmur pęta,  
Płaszcz jak sztander rozwiłaś zwycięsko,  
Archanielskie zwolujesz regimenta,  
Po niebieskich arsenałach modlitwy  
Jak hartowne gromadzisz pancerze -  
Krzywdy zbierasz niby hułce zbrojne,  
Z Bogiem dla nas układasz przymierze  
I z szatanem prowadzisz wojnę  
O wolność Polski i Litwy...  
Bogurodzico Dziewico,  
W złotej zbroi z opuszczoną przyłbicą,  
Z pełnym gwiazd gorejących kołczanem,  
Z sierpem nowiu, co jak niecz się zwija  
Hetmanisz niepokonanym,  
Bogiem zwolona Maryjo!  
W proch padają dyktatury i trony,  
Krucze władztwa i trwożne poddaństwo  
Czas zatapia jak fale nielizny: -  
Na Twej Głowie zawsze dwie korony,  
Pod Twym berłem zawsze - dwa państwa  
W miłującym sercu - dwie ojczyzny.  
Wskrzesisz nową moc z praocjów kości,  
Nadniemeńskie powalisz strażę,  
Zwiążesz znowu Wisłę z Nieważą  
UNIĄ MIŁOŚCI.  
W Ostrej Bronie z pochyloną Głową  
Potężna i pokorna, ziemska i niebieska  
Będiesz znów panowała nam, Polska Królowo  
I Wielka Księżno Litewska...

o o o O o o o

/" Życie "/

Od redakcji: Obraz Matki Boskiej Ostrobramskiej jest dziełem nieznanego  
malerza. Wiślak zrzezu na murze zewnętrznym, opasującym Wilno, a gdy coraz  
liczniejszymi zeszynał cudami, umieszczono go w kopliczce wewnętrznej  
Ostrej Bramy. Lud od dawnych czasów nadał mu miano "Matki Boskiej Miłoś-  
dzie".

Doniosłe oświadczenie Ojca św.

= + = + = + = + = + = + = + = +

W niedzielę, dnia 7 września br. odbyła się w Rzymie uroczystość 25 - lecie istnienia, powołanej do życia przez Piusa XI., Akcji Katolickiej. Głównym punktem programu, związanych z tym wydarzeniem ceremonii było przemówienie Ojca św.:

"Czas namysłów i rzucania projektów - oświadczył Namiestnik Watykanu - już się skończył. Nadeszła godzina czynu. Czy jesteście gotowi? ... Stwierdziwszy, że nie ma już chwili do stracenia i nawołując wiernych do życia w heroizmie, Pius XII. powiedział: "Stojące naprzeciw siebie fronty - tak religijne, jak moralne - różnią się od siebie zasadniczo: żyjemy w godzinie próby. Nastał okres twardego doświadczenia, o którym pisze św. Paweł. Jest to moment wymagający najwyższego wysiłku. Chwila może zdecydować o zwycięstwie.."

"Wskazując na przykład włoskiego kolarza Gino Bartali - członka Akcji Katolickiej, jednego z triumfatorów tegorocznego wyścigu "Tour de France", Ojciec św. zwołał: "W rozgrywanych w tej chwili zawodach weźcie taki udział, żeby nagroda - o wiele szlachetniejsza - waszym ostatecznie stała się udziałem!..."

"Wskazując na dzisiejszą walkę jaka toczy się na świecie o sprawiedliwość i pokój, Ojciec św. zwołał: "Dzieci Kościoła kąpią się znowu we krwi, rzucają się oszczerstwem na sługi ołtarza, więzi się wiernych, i zabija.. Ale Kościół nie lęka się.. Kościół chce pozostać we krwi i we łzach, aby się upodobnić do swojego Boskiego Mistrza - cierpiącego i walczącego, celem osiągnięcia wspólnego z Nim na końcu zwycięstwa".

Na zagrabionych ziemiach.

= + = + = + = + = + = + = + = +

W świetle wyżej przytoczonego przemówienia Ojca św. wzywającego narody i rządy do pokoju, sprawiedliwości i miłości, do służby interesom ludu i do braterskiego współżycia wszystkich, dorobek sowieckiej "nowej demokracji" na zagrabionych ziemiach przedstawia się następująco:

**Religia:** Zlikwidowano diecezje obrządku łacińskiego i pozbawiono wiernych opieki duchowej: w Rydze, w Libawie, w Kownie, w Koszederach, w Poniewieżu, w Telszach, w Wilkowyszkach, w Wilnie, Pińsku, Łucku i Lwowie oraz większej części diecezji przemyskiej. Zniszczono kompletnie obrządek grecko - katolicki we Lwowie, Przemysłu i Stanisławowie. Zlikwidowano archidiecezję ormiańską we Lwowie.

**Rodzina:** Zniesiono śluby kościelne w Estonii, w Łotwie, na Litwie i we wschodnich województwach polskich i zaprowadzono rozwody cywilne w tych krajach, jak i w całej Polsce. Odebrano rodzicom wychowanie ich własnych dzieci i wprzężono je w machinę materialistycznego i ateistycznego wychowania w komunizmie.

**Praca:** Pracę wolną zastąpiono pracą przymusową. Wolne zawody poddano kontroli państwowej i zaprowadzono w dziedzinach przemysłu i pracy system kołchoźniczy.

**Spółeczeństwo:** Społeczeństwom na zagrabionych ziemiach odebrano wolność swobodnego przemawiania, zgromadzania się, tworzenia zrzeszeń i organizacji i poddano tak jednostki jak i całe grupy społeczne ścisłej inwigilacji policyjnej./I.C./

Dominikanie w Szwecji.

= + = + = + = + = + = +

W niedzielę dnia 28 bm. J.E.Ks. Biskup Mueller ze Stockholmu poświęci kaplicę oraz dom OO. Dominikanów w Lund. - Warto w związku z tym choć w skrócie przypomnieć sobie historię tego zakonu na terenie Szwecji. - Zakon kaznodziej-ski OO. Dominikanów powstał już na początku XIII. wieku we Francji, w czasach kiedy kraj ten pustoszyła herezja Albigensów. Założycielem jego był św. Dominik. Kazaniami swojemi mieli Dominikanie stawić czoło kłamstwu i błę-dom i zapalić świat ogniem wiary. Św. Dominik odznaczał się ponadto szczegól-niejszą miłością do Matki Boskiej, co też pozostało w regule zakonnej, i gło-sił nabożeństwo różańcowe. - Krótco po śmierci św. Dominika przybyli Dominika-nie do Szwecji i pierwszy swój klasztor założyli w Lund w 1231 r. przy ul. dzisiejszej Kilidansgatan. Stopniowo założono dalsze klasztory i tak w 1237 r. w Visby, w 1234 r. w Skara, w 1237 w Sigtunie i Skenninge, w 1243 w Kalmarze i Lödöse, w 1244 w Västerås, w 1250 w Åhus, w 1264 w Helmstad, w 1268 r. w Strå-näs, w 1269 r. w Hälsingborg, w 1294 r. w Melnö, w 1305 r. w Uppsali, w 1336 r. w Stockholmie. W ten sposób obejmnawali oni całą Szwecję i pracowali w niej dla rozszerzenia chrześcijaństwa: apostołską swoją pracę prowadzili przez 3 wieki. W związku z reformacją i zaprowadzeniem kościoła protestanckiego w Szwecji w XVI. w. zostali Dominikanie zupełnie zniszczeni. Dopiero w XX wieku przybyli na nowo do Skandynawii - w 1921 r. do Norwegii, a w 1931r. O. d. Argen-licu tworzy pierwszy klasztor Dominikanów w Szwecji w Stockholmie. Tradycja Dominikańska w Lund i środowisko uniwersyteckie stanowiło zachętę do utworze-nia obecnie klasztoru w tym mieście. Przy pomocy finansowej ks. Biskupa Beaus-sarta z Paryża zakupiono w centrum miasta dom z ogrodem w którym urządzono kaplicę oraz bursę dla chłopców katolików, uczęszczających do gimnazjum. Kap-lica jest pod wezwaniem św. Tomasza z Akwinu, który również był Dominikaninem, a jako największy filozof Kościoła Katolickiego jest patronem szkół katolic-kich. Niżej pod Jego wezwaniem rozwija się jaknajlepiej nowopowstała pla-cówka pracy apostołskiej i wychowawczej.

+ = + = +

+

KALENDARZ HISTORYCZNY na miesiąc październik /19- 15/:

= = = = =

- 1.X.1939 r. - Wejście Niemców do Warszawy;
- 2.X.1413 r. - Unie horodelska Polski z Litwą;
- 2.X.1939 r. - Koniec obrony Helu;
- 2.X.1944 r. - Koniec walki o Warszawę; Generał Bór - Komorowski w niewoli.
- 3.X.1944 r. - Przymusowa ewakuacja ludności n. Warszawy;
- 4.X.1705 r. - Stanisław Leszczyński ukoronowany: królem polskim;
- 5.X.1944 r. - Alianci lądują w Grecji; Churchill składa Warszawie hołd w Izbie Gmin.
- 6.X.1610 r. - Żółkiewski wkrocza ze swoimi wojskami na Kreml;
- 9.X.1920 r. - Generał Żeligowski zajmuje Wilno;
- 11.X.1779r. - Kazimierz Pułaski umiera w bitwie pod Svannah w Ameryce Półn.;
- 11.X.1941r. - Brygada Karpicka odznacza się pod Tobrukiem;
- 12.X.1944r. - Mikołajczyk udaje się do Moskwy - Alianci oswobadzają Ateny - Wojska sowieckie zajmują Rygę;
- 14.X.1775r. - Uchwalenie utworzenia Komisji Edukacyjnej przez naród.
- 15.X.1384r. - Koronacja Jadwigi w Krakowie;
- 15.X.1944r. - Regent Węgier Horthy zwraca się o pokój do Aliantów, - Niemcy zajmują Węgry, aresztują i wywożą Horthy'ego do Niemiec.

+ = + = +

Komu składamy życzenia imieninowe?

- 28.IX. - Wacława; 29.IX. - Michała; 30.IX. - Hieronima; 1.X. - Jana z Dukli;
- 3.X. - Teresy z Lisieux; 4.X. - Franciszka z Asyżu; 6.X. - Brunona; 8.X. - Bry-gidy; 12.X. - Maxymiliana; 13.X. - Edwarda; 15.X. - Teresy z Avili.

Wiadomości polskie z terenu Szwecji.  
= + = + = + = + = + = + = + = + = + =

Porządek nabożeństw polskich:

W	dnia 28.9.br.	odbędzie się	nabożeństwo	w	Malmö	o	godz. 12,15
W	"	"	"	w	Borlänge	"	"
W	" 5.10.	"	"	w	Ludvika	"	"
W	" " "	"	"	w	Hälsingborg	o	godz. 10.
W	" 12.10.	"	"	w	Gävle	"	"
W	" " "	"	"	w	Höganäs	o	godz. 10,30
W	" 19.10.	"	"	w	Stråtenbo	"	"

Zawarli związek małżeński w Kościele O.O. Dominikanów w Stockholmie pp.:  
Mikołaj Biedrzycki i Barbara Osuch. - Młodej Parze "Szczęść Boże!"

Urodzili się i ochrzczeni zostali: Anna Janina Jażdżewska w O. Herrestadsgård  
i Teresa Elżbieta Paszyk tamże.

Rada Uchodźstwa Polskiego w Szwecji zbiera się w Stockholmie w dniach 27  
i 28 br. i obradować będzie nad aktualnymi sprawami organizacyjnymi i spo-  
łeczными Polaków w Szwecji. W zjeździe uczestniczyć będą delegaci wszystkich  
organizacji i instytucji uchodźstwa w Szwecji.

W turnieju na rzecz Pomocy Dziecku Polskiemu w Kraju wpłacili ostatnio w  
redakcji "Znaku":

Koło Polaków w Västerås	.....	100,-
P. Stasiurka - Forsbacka	.....	10,-

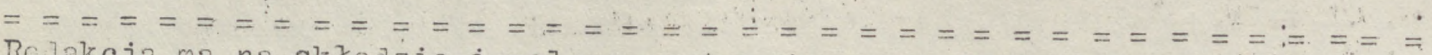
Opółem na drugi transport dla "Caritasu" w Polsce, który jest w przygotowa-  
niu wpłacono w redakcji "Znaku" koron 1950,96.

Opłosezenie: Najpoczytniejszy organ Polonii U.S.A. "Nowy Świat", wychodzący co-  
dziennie w New Yorku, najlepiej informuje co się dzieje w świecie, jak i o  
możliwościach wyemigrowania do U.S.A. Abonament miesięczny wraz z przesyłką  
wynosi 5 kr. wzgl. 17 kuponów międzynarod. obrotu poczt. Wysyłka gazety nie-  
zwłoczno. Zamawiać należy: "Nowy Świat" - Jungfrugatan 22. - Stockholm.



!!!!!!!!!!!!!! Popieraj Prasę Polską na Uchodźctwie!!!!!!!!!!!!!!

Czytaj i rozpowszechniaj "Znak"!



Redakcja ma na składzie i poleca następujące książki polskie:

- X. Dr. A. Żychliński - Tajemnica Katolicyzmu wyd. Poznań 1946 r. .... kor. 2,50
- Żarowska Felicja - "Daż im moc" - 50 rozmyślań ewangelicznych dla dziew-  
cząt wyd. II. Kraków 1947 r. Str. 202. cena..... kor. 3,-
- Siertych Jędrzej - My nowe pokolenie wyd. Londyn 1947 r. cena..... " 5,-

Warunki Prenumeraty: Opłata miesięczna za dwutygodnik "Znak" wynosi 1 koronę.  
Prosimy uprzejmie o uregulowanie zaległej prenumeraty i przekazanie prenu-  
meraty za miesiąc październik!!

Wydawca: Friherrinnan Józefa Arnfelt  
Adres redakcji i administracji: Lund, Änggatan 6 c. telefon lolo2.

